

Изглежда, че Н. А. Морозов неслучайно отбелязва: „Книгата на Тукидид не е от древността, нито от средните векове, а най-рано – от тринаесети век от нашата ера, от епохата на Възраждането“ (544), т. 4, с. 531.

2. 4. ЗАТЪМНЕНИЯТА, ОПИСАНИ ОТ „АНТИЧНИЯ“ ТИТ ЛИВИЙ

Ето и други примери. Ще пропуснем подробностите и ще кажем, че затъмнението в „Историята“ на Тит Ливий (XXXVII, 4, 4), поставено от днешните хронолози в 190 г. пр.н.е. или в 188 г. пр.н.е., също не отговаря на описаното от Тит Ливий. И тук се повтаря ситуацията със затъмненията на Тукидид. Непреднамереното астрономическо датиране откри единствено точното решение в интервала от 900 г. пр.н.е. до 1600 г. от н.е. Ето го: 967 г. от н.е. [544].

Аналогична е ситуацията и с лунното затъмнение в „Историята“ на Тит Ливий (LIV, 36, 1). Скалигеровите хронолози твърдят, че Тит Ливий бил описал затъмнението от 168 г. пр.н.е. Но анализът показва, че характеристиките на това затъмнение не отговарят на описаното от Тит Ливий. В действителност затъмнението, за което пише той, се е случило на една от следните дати: или през 415 г. от н.е. в ноцта на 4 срещу 5 септември, или през 955 г. от н.е. в ноцта на 4 срещу 5 септември, или през 1020 г. от н.е. в ноцта на 4 срещу 5 септември.

И така нататък. Списъкът с подобни примери обхваща всички подробно описани „антични“ затъмнения. По-нататък ще покажем пълната картина от ефекта на „измествените нагоре“ дати на древни затъмнения.

3. ИЗМЕСТЕНИТЕ НАГОРЕ ДАТИ НА ДРЕВНИТЕ ЗАТЪМНЕНИЯ ОТСТРАНЯВАТ ЗАГАДКИТЕ В ПОВЕДЕНИЕТО НА ПАРАМЕТЪР D"

Авторът на тази книга изчисли наново значенията на параметър D" въз основа на новите дати на древните затъмнения, получени от прилагането на гореописаната методика. Откритият ефект от „измествените нагоре“ дати на затъмненията идентифицира много от „древните“ затъмнения като средновековни. Това доведе до промяната и разширяването на списъка с характеристики на тези средновековни затъмнения. Бяха добавени нови данни, взети от описанията, които преди това се смятала за „ан-